

قطعنامه کنفرانس ملی حزب توده ایران در باره وضع ایران و جهان و وظایف حزب در مرحله کنونی

کنفرانس ملی حزب توده ایران گزارش سیاسی پلنوم نوزدهم کمیته مرکزی حزب را در باره مسائل جهان، ایران و وظایف حزب در مرحله کنونی شنید و پس از بحث پیرامون آن قطعنامه زیر را تصویب کرد:

وضع جهان

۱ - بشریت دوران حساسی را می‌گذراند. از یک سو، امپریالیسم - به ویژه امپریالیسم آمریکا - و ارتجاع، با تشدید مسابقه تسلیحاتی - بخصوص در زمینه تولید سلاح‌های هسته‌ای - و کشاندن دامنه آن به فضای کیهانی، جهان را در معرض خطر فاجعه جنگ هسته‌ای قرار داده است؛ از سوی دیگر، اتحاد شوروی و دیگر کشورهای سوسیالیستی و نیز نیروهای صلح خواه و دمکراتیک در سراسر جهان علیه این سیاست ضد بشری امپریالیسم مبارزه می‌کنند.

۲ - بیشتر کشورهای سوسیالیستی، که در زمینه‌های گوناگون اجتماعی، اقتصادی، علمی و فرهنگی دستاوردهای بزرگی داشته‌اند، گام به مرحله سوسیالیسم پیشرفته گذارده‌اند. این مرحله پایه قانونمند بلوغ اجتماعی - اقتصادی جامعه سوسیالیستی در چارچوب صورتبندی کمونیستی بشمار می‌رود.

۳ - امپریالیسم و عملکرد آن زمینه ساز اصلی پیدایش و افزایش مشکلات عظیم اجتماعی - اقتصادی دامنگیر "جهان سوم" است. یکی از حلقه‌های اصلی سیستم نو استعماری، بدهی سنگین کشورهای آسیا و آفریقا و آمریکای لاتین به کشورهای رشد یافته صنعتی جهان غرب است.

۴ - سیاست نو استعماری امپریالیسم منشاء عمده جنگها و برخورد های نظامی و مسابقه تسلیحاتی در "جهان سوم" است و تاثیر مخربی بر رشد اجتماعی - اقتصادی این کشورها می‌گذارد.

در شرایط کنونی، استعمار نو و ایدئولوژی و استراتژی ضد کمونیستی آن، به این جنگها و برخوردها خصالت بخرنجی می‌دهد. امپریالیسم می‌کوشد تا با بسراه انداختن جنگهای محلی، سیاست غارت و بهره‌کشی و جلوگیری از فروپاشی مناسبات نو استعماری را با وظایف اجتماعی - طبقاتی خود، برای حفظ نظام میرنده سرمایه داری به مثابه نظام اجتماعی، پیوند دهد.

۵ - هراس امپریالیسم از پیشرفت سوسیالیسم و گسترش انقلابهای آزاد بپخش

ملی، خود نشانگر است، که نظام سرمایه داری و رنمای تاریخی خود را از دست داده است. • کارزارهای تبلیغاتی کمونیسم ستیزی، شوروی ستیزی، شوونیستی و نژاد پرستی در میان توده های وسیع، از این هراس سرچشمه می گیرد. بدیهی است که لبه تیغ کارزار کمونیسم ستیزی و شوروی ستیزی محافل امپریالیستی نه تنها متوجه کشور های سوسیالیستی و احزاب کمونیستی و کارگری، بلکه متوجه همه جنبش های مترقی و دمکراتیک است. •

۶ - کنفرانس ملی، جنگ اعلام نشده امپریالیسم و ارتجاع علیه جمهوری دمکراتیک افغانستان را، که تا کنون خسارت های جانی و مالی فراوانی برای این کشور بیسار آورد است، قویا محکوم و از پیشنهاد های دولت جمهوری دمکراتیک افغانستان برای حل سیاسی مسایل مربوط به این کشور و پیرامون آن حمایت می کند. •

کنفرانس ملی همچنین توطئه ها و تجاوزهای مزدوران امپریالیسم آمریکا را علیه مردم نیکاراگوئه، آنگولا و موزامبیک محکوم و از مبارزه قهرمانانه زحمتکشان آفریقای جنوبی به رهبری "کنگره ملی آفریقا" علیه دولت نژاد پرست آن کشور و نیز از مبارزه فراقیرخالی قهرمان شیلی علیه رژیم فاشیستی پینوشه پشتیبانی می کند. •

کنفرانس ملی از مبارزه برحق استقلال طلبانه و آزادی خواهانه مردم السالوادور علیه حکومت دست نشانده امپریالیسم آمریکا در آن کشور پشتیبانی و دخالت های آمریکایی در امور داخلی کشورهای آمریکای لاتین را محکوم می کند. •

کنفرانس ضمن محکوم کردن سیاست تجاوزکارانه و توسعه طلبانه اسرائیل - این متحد استراتژیک امپریالیسم آمریکا - علیه خلق ها و کشورهای عربی، بر آن است که منطقه خاورمیانه و نزدیک بدون دستیابی خلق عرب فلسطین به حقوق حقه خود، از جمله تشکیل یک دولت مستقل فلسطینی، رنگ صلح عادلانه و پایدار را نخواهد دید. •

کنفرانس ملی همچنین پشتیبانی پیکارجویانه خویش را از همه خلق ها و دولت های مترقی و انقلابی، که در پنج قاره جهان علیه امپریالیسم و ارتجاع مبارزه می کنند، اعلام می دارد. •

ارتقاء تروریسم بین المللی تا سطح سیاست خارجی دولت ایالات متحده آمریکا، نظیر آنچه که در تجاوز به لیبی انجام شد و تهدید به تکرار آن علیه دیگر کشورهای منطقه، نمایانگر خود سری و اعمال قانون جنگل از طرف دولت ریگان است. • کنفرانس این سیاست راهزنانه ننگین را شدیداً محکوم می کند. •

۷ - کنفرانس ملی بر آن است که میان آماج های نهایی جنبش های آزاد بیخشم ملی و دمکراتیک و مبارزه در راه صلح و علیه مابقیه تسلیحاتی، پیوند ناگسستنی وجود دارد. •

در عرصه جهانی چنان شرایطی بوجود آمده است که مقابله میان سرمایه داری و سوسیالیسم تنها در اشکال مابقیه صلح جویانه و همزیستی مسالمت آمیز می تواند ادامه یابد. • برخاسته از این واقعیت، کنفرانس ملی حزب توده ایران از سیاست خارجی

لنینی اتحاد شوروی و جامعه کشورهای سوسیالیستی در راه تنش زدائی و پایان دادن به مسابقه تسلیحاتی - که از جمله در بیانیه ۱۵ ژانویه ۱۹۸۶ فیسقیوم گاراجف، دبیرکمیته مرکزی حزب کمونیست اتحاد شوروی، پیرامون تقلیل زمان بندی شده ذخایر سلاح های هسته‌ای و انهدام کامل آنها تا سال ۲۰۰۰ ابراز شد - پشتیبانی می کند .

کنفرانس برای پیشنهادها و ابتکارهای صلح اتحاد شوروی، که در کنگره بیست و هفتم حزب کمونیست اتحاد شوروی مطرح گردید و هدف از آنها کاهش تنش و ایجاد اعتماد متقابل برای فراهم ساختن زمینه نابودی سلاح های هسته‌ای است . ارزش زیادی قائل است . سیاست حزب توده ایران در زمینه تامین صلح و امنیت جهان، از اوضاع موجود بین المللی سرچشمه می گیرد . مسابقه تسلیحاتی که امپریالیسم بدان دامن میزند، ادامه دارد . امپریالیسم آمریکا می کوشد تا با کشاندن دامنه مسابقه تسلیحاتی به فضای کیهانی، توازن نظامی - استراتژیک با کشورهای سوسیالیستی را بسود خود تغییر دهد ، ولی روشن است که در این زمینه موفق نخواهد شد . زیرا در دوران قدر رقیب ارتجاع بین المللی بسر رسیده و امپریالیسم دیگر تعیین کننده سیر دگرگونی های سیاسی ، اقتصادی جوامع بشری به شمار نمی آید .

گسترش روند انقلابی در جهان و اوجگیری جنبش های توده های دمکراتیک در راه صلح و علیه جنگ ، موجب تقویت هواداران صلح و امنیت جهان می شود و سدی در برابر سیاست تجاوزکارانه امپریالیسم ایجاد می کند .

۸ - سرنوشت صلح و پیشرفت اجتماعی با برپائی رشد اقتصادی - سیاسی سیستم جهانی سوسیالیسم و در وهله نخست اتحاد شوروی پیوند دارد . در این زمینه کنفرانس ملی اهمیت فوق العاده برای مسایل طرح شده در کنگره بیست و هفتم حزب کمونیست اتحاد شوروی قایل است .

اسناد و مدارک و از آن جمله برنامه حزب کمونیست اتحاد شوروی که به تصویب کنگره رسید ، دارای اهمیت تاریخی و جهانشمول است . این اسناد، مسایل گرهی خط مشی استراتژیک حزب کبیر لنین را در مرحله کنونی و دورنمای تاریخی نزدیک ، به شکل فشرده ای ارائه می دهند و راه حل آنها را باز می نمایند .

مضمون و محتوای همه اسناد مصوبه کنگره بیست و هفتم، تسریح رشد اجتماعی - اقتصادی اتحاد شوروی است که باید در خدمت مردم این کشور قرار گیرد . اهمیت این اسناد در آنجاست که هدف های برنامه های سوسیالیسم پیشرفته را در برنج تریین شرایط بین المللی در بردارند و مسیر حرکت آتی جامعه شوروی را به سوی کمونیسم تعیین می کنند .

برنامه افزایش و دو برابر تولید در اتحاد شوروی طی ۱۵ سال آینده ، با استفاده گسترده از دستاوردهای انقلاب علمی و فنی ، نه تنها نیروی جاذبه سوسیالیسم را بیش از پیش تقویت می کند ، بلکه در عین حال به معنی تحکیم پایه مادی صلح و امنیت عمومی در جهان است . تقویت هرچه بیشتر قدرت اقتصادی اتحاد شوروی و دیگر کشورهای سوسیالیستی ، زمینه هرگونه مقابله نظامی امپریالیسم با سوسیالیسم را از بین برده و

عرصه اقتصادی - اجتماعی به مرکز ثقل مقابلۀ دو سیستم جهانی تبدیل شده است .
در اسناد کنگره بیست و هفتم اتحاد شوروی ، تحلیل دقیق و علمی مضمون اساسی دوران ما ، معضلات عظیم آن ، آرایش نیروها در جهان ، خصلت بحران سرمایه داری و نیروی محرکه روند انقلاب جهانی ارائه گردیده ، که باید مورد توجه همه جانبه حزب توده ایران قرار گیرد .

جنبش های آزادی بخش ملی در استراتژی بین المللی حزب کمونیست اتحاد شوروی همیشه مقام ویژه ای داشته اند . کنگره بیست و هفتم تئوری مارکسیستی - لنینیستی مبارزه انقلابی - آزادی بخش را غنی تر ساخت . در این زمینه ، مسایل بسیار مهم تناسب عوامل عینی و ذهنی ، نقش پیشاهنگ آگاه انقلابی در گسترش دامنه فعالیت سیاسی توده ها ، شیوه های دستیابی به اتحاد نیروهای ضد امپریالیستی و دیگر معضلات حیاتی جوامع در حال رشد ، مورد بحث و بررسی دقیق قرار گرفته اند .
کنفرانس ملی اعتقاد راسخ دارد که اتحاد شوروی و دیگر کشورهای سوسیالیستی در پیشبرد برنامه های عظیم اقتصادی - اجتماعی خود موفق خواهند شد .

۹ - کنفرانس ملی خواهان پایان گرفتن هرگونه مداخله امپریالیسم در امور خاور میانه و نزدیک ، خلیج فارس و اقیانوس هند و برچیدن کلیه پایگاه های نظامی خارجی و ایجاد منطقه عاری از سلاح های هسته ای در این بخش استراتژیک جهان است و مبارزه در این راه را وظیفه مستمر حزب می داند . کنفرانس ملی بر آن است که مبارزه در راه صلح و تامین امنیت جهانی ، یک وظیفه انقلابی است .

۱۰ - حزب توده ایران یکی از اعضای خانواده احزاب کمونیستی و کارگری و دارای مناسبات برابر حقوق و عمیقاً برادرانه با همه این احزاب است . کنفرانس بر آن است که تنوع برداشت ها در جنبش کمونیستی و کارگری به هیچ وجه معنی جدایی میان آنها نیست . همان گونه که وحدت نظر نیز به هیچ وجه به معنی تحمیل نظر حزبی بر حزب دیگر و یا مداخله آنها در امور داخلی یکدیگر نبوده و نیست .

نیروی جنبش کمونیستی و کارگری ، از برخورد خلاق با واقعیت ها برپایه آموزش جهانشمول مارکس و انگلس و لنین ، همبستگی طبقاتی احزاب کمونیستی و کارگری و همکاری برابر حقوق آنها برای دستیابی به هدف های مشترک صلح و سوسیالیسم ، سرچشمه میگردند .

وضع ایران

۱ - سردمداران مرتجع جمهوری اسلامی با عدول از آماج های ضد امپریالیستی و مردمی انقلاب ۲۲ بهمن ، رژیم ترور و خفقان پلیسی را بر کشور حاکم ساخته اند .

مشخصات عمده رژیم حاکم بر ایران عبارت است از :

- حفظ نظام سرمایه داری و ساختار اقتصادی وابسته و تک محصولی کشور ؛
- استبداد مذهبی به شکل تمرکز اختیارات قوای سه گانه مقتنه ، مجریه و قضائیه

در دست يك فرد بر پایه اصل "ولایت فقیه" ؛

— کنترل پلیسی جامعه، سرکوب آزاد یها و حقوق دمکراتیک مردم و پیگرد و بازداشت و شکنجه و قتل و اعدام مخالفان ؛

— اعمال ستم بر خلق های ایران و اقلیت های ملی و مذهبی ؛

— پایمال کردن حقوق کارگران، دهقانان و دیگر زحمتکشان کشور و حمایت از منافع

کلان سرمایه داران و بزرگ مالکان، به مثابه پایگاه امپریالیسم در ایران ؛

— زیر پا گذاشتن حقوق سیاسی و اجتماعی زنان، یعنی بالغ بر نیمی از مرد کشور؛

— تلاش در راه انهدام فرهنگ ملی و کوشش مستمر برای گمراه کردن توده ها،

اشاعه خرافات و موهومات و سنت های قرون وسطایی، علم ستیزی و دشمنی کین توزانه با تاریخ، زبان، ادبیات و هنر خلق های ایران ؛

— نفی همزیستی مسالمت آمیز و معرفی جنگ به عنوان "رحمت الهی"، در حالت در

امورد دیگر کشورها برای "صدور انقلاب اسلامی" ؛

— کمونیسم ستیزی و شوروی ستیزی و سیاست نزدیکی به کشورهای ارتجاعی

و امپریالیستی .

رژیم با سازمان دادن انواع نهاد های سرکوبگر و ارگان های اطلاعاتی، تروریسم

و جاسوسی علیه شهروندان و دخالت آشکار و خشن در زندگی خصوصی مردم را به سطح

سیاست رسمی دولتی ارتقاء داده و دگراندیشان را به گونهای بی سابقه مورد پیگرد و

سرکوب قرار می دهد . زندان ها از مبارزان راه آزادی، استقلال، عدالت اجتماعی

و صلح و مدافعان حقوق کارگران و دهقانان و دیگر زحمتکشان انباشته شده است . داد-

گاههای "شرع" با صدور احکام جابرانه، گروه گروه از زنان و مردان مبارز در بند را

به جوخه های اعدام می سپارند . شکنجه های جسمی و روانی در زندان های ایران

رواج کامل دارد . تاکنون صد هائفرار زندانیان سیاسی یا زیر شکنجه و یا بر اثر

شکنجه شهید شده اند .

۲ — جنگ ایران و عراق، که امپریالیسم آمریکا آتش آن را برافروخت و بدان دامن

زده و می زند، اکنون وارد ششمین سال خود شده است . این جنگ تلفات انسانی و مالی

عظیمی برای کشور ما ببار آورده است . شمار کشته شدگان، معلولان، بیماران روانی،

اسیران و آوارگان هردو طرف درگیرد در این جنگ خانمانسوز به میلیونها نفر سر می زند .

ده ها هزار کودک و نوجوان از جمله قربانیان این جنگ ویرانگر هستند .

در شرایط کنونی، جنگ به یکی از کارآمدترین دست افزارهای رژیم برای بستنایی به

هدف های واپسگرایانه، ضد خلقی و شوونیستی تبدیل شده است . ادامه جنگ رهاوری

جز زرفش و گسترش سیاست ضد دمکراتیک و سرکوبگرانه، شتاب گرفتن روند بحران

اقتصادی - اجتماعی و تشدید عوارض گوناگون ناشی از آن، بویژه گرانی و بیکاری و فقر

عمومی، استوار شدن پایه های وابستگی نظامی و اقتصادی به امپریالیسم، تحکیم مواضع

کلان سرمایه داران و بزرگ مالکان و دیگر یغماگران داخلی و خارجی، چپاول دسترنج

ناچیز کارگران و دهقانان و سایر زحمتکشان و قربانی شدن آنان و فرزندانشان در پی ندارد .

جنگ عامل مهمی در انحراف انقلاب از آماجهای ضد امپریالیستی و خلقی آن بوده است . رژیم جمهوری اسلامی از ادامه جنگ هرچه بیشتر برای سرپوش گذاشتن بر تضاد های اوج گیرنده جامعه و اختلاف های د رونی حاکمیت و به بیراهه کشاندن جنبش توده های بهره گیری می کند .

ادامه جنگ یکی از عوامل عمده تشدید حضور نظامی امپریالیسم آمریکا در منطقه خاورمیانه و نزدیک و اقیانوس هند و بویژه خلیج فارس است . امپریالیسم از این جنگ به مثابه ابزار مهم اجرای توطئه های کوتاه مدت و دراز مدت و از آنجمله تضعیف و کشور همسایه ایران و عراق به منظور تحقق بیش از پیش هدف های شوم خود بهره می گیرد .

از آنجایی که رژیم جمهوری اسلامی سیاست خارجی ماجراجویانه و توسعه طلبانه ای را دنبال می کند ، نمی توان احتمال تشدید جنگ و گسترش آن در سطح منطقه را از نظر ورود داشت . رژیم با برداشتن هر گامی در این راستا نهنها استقلال و حاکمیت و تمامیت ارضی کشورها ، بلکه صلح و امنیت منطقه و جهان را در معرض تهدید و خطر جدی قرار می دهد .

۳ - اقتصاد ایران دچار بحران ژرفی است . تولیدات صنعتی و کشاورزی ایران در دهه اخیر هیچگاه در چنین سطح نازلی نبوده و این مسئله زاید به سیاست ضد خلقی رژیم است .

تقریباً همه واحدهای صنعتی کشور ما ، از نظر تامین مواد اولیه ، کالاهای واسطه ای ، قطعات و لوازم یدکی عمیقاً وابسته به انحصارهای امپریالیستی هستند . مکانیسم نوآرستعماری ایجاد صنایع وابسته که در گذشته از جانب انحصار های فراملیتی بر کشور ما تحمیل شده بود ، امروز نیز پس از گذشت بیش از ۷ سال از انقلاب ، با همان شدت و حدت عمل می کند . با وجود درآمد عظیم نفت هیچ تغییر مثبتی در ساختار صنعتی کشور بوجود نیامده است .

رژیم با در پیش گرفتن سیاست ضد ملی " د رهای باز " ، اختصاص دادن بخش اعظم روابط بازرگانی خارجی خود به کشورهای رشد یافته صنعتی غرب و افزایش سه ریع واردات کالاهای مصرفی و نیز فرآورده های کشاورزی ، تولیدات صنعتی و کشاورزی کشور را با ورشکستگی روبرو ساخته است .

۴ - رژیم با خود داری از اجرای اصلاحات ارضی بنیادی بسود دهقانان کم زمین و بی زمین ، شرایط مهاجرت جمعی روستائیان به شهرها را فراهم آورده است .

۵ - سران جمهوری اسلامی به سیاست همپیوندی سرمایه دولتی با سرمایه های انحصارهای امپریالیستی ادامه می دهند . در آمیزی سرمایه دولتی با سرمایه امپریالیستی یکی از ویژگی های رژیم شاه بود . رژیم جمهوری اسلامی در این زمینه نیز پا در جای پای رژیم شاه گذارده و تقریباً همه سرمایه گذارهای خارجی رژیم سابق را که هدف از آنها

د رآمیزی سرمایه دولتی با سرمایه انحصارهای فراملیتی بود، حفظ کرده است.

۶ - رژیم جمهوری اسلامی فاقد برنامه رشد اقتصادی است و قادر نیست به وضع اسفبار اقتصاد ملی سرسامان بخشد. برخورد دولت به معضلات عظیم اقتصادی، روزمره است. بی برنامهگی دولت زاییده مبارزهای است که در رون حاکمیت و میان جناح های گوناگون، بر سر قدرت و منافع گروهی در جریان است.

اختلاف های موجود در رون حاکمیت و نهاد های تابع آن مانع از آن شد مگره پس از گذشت ۷ سال از انقلاب، مسئله مالکیت و نقش بخش خصوصی در اقتصاد و حیطه و شکل عملکرد آن حل شود.

در این زمینه دو برخورد از سری دو جناح عمده به چشم می خورد:

— برخورد هواداران آزادی همه جانبه بخش خصوصی؛

— برخورد هواداران نقش بیشتر دولت در کنترل اقتصاد کشور.

موضع هواداران آزادی همه جانبه بخش خصوصی، مبارزه با بخش دولتی و تعاونی زیر پوشش سپردن "کار مردم به مردم" یعنی شعار همیشگی سرمایه داران و بزرگ مالکان است. این جناح در حالی که بسیاری از مواضع کلیدی را بدست گرفته، می کوشد تا همه قدرت سیاسی را تصاحب و مواضع خود را تحکیم کند.

هواداران نقش بیشتر دولت در کنترل اقتصاد کشور، ضمن حمایت از راه رشد سرمایه داری بر ضرورت کنترل دولتی بخاطر جلوگیری از محدودیت سریع پایگاه اجتماعی رژیم تاکید دارند.

ساختار عقب مانده، ناهماهنگ، پرتضاد و نامنسجم دولتی، تعدد مراکز قدرت، روشن نبودن وظایف و پهنه عملکرد وزارتخانه ها و نهاد های گوناگون دولتی، از خود ویزگیهای نظام حاکم است. وجود شخص "ولی فقیه" در راس سه قوه، "شورای نگهبان" بالای سر مجلس، "نماینده امام" و "امام جمعه" در کنار استاندار و فرماندار و شهردار، "سپاه پاسداران" و " بسیج" در کنار ارتش، "وزارت جهاد" در کنار وزارت کشاورزی و همچنین "کمیته" ها در کنار شهرداری و ۰۰۰۰ و نیز "نماینده گان امام" در هر یک از نهاد ها، جز در راستای منورم تر شدن هرچه بیشتر دستگاه دولتی، فلج شدن نظام اداری کشور، افزایش بی سابقه کاذب بازی، گسترش فساد و ریخت و پاش مالی و تشدید باند بازی و جناح بازی نیست و از مظاهر بحران نظام حاکم بر کشور ماست.

۷ - فقر مالی، فقر بهداشتی، فقر فرهنگی، بیکاری روزافزون، گرانی سرسام آور، تورم فزاینده و بی مسکنی، ره آورد های جمهوری اسلامی برای توده های مردم میهن ماست. در حالی که قیمت ها سیر صعودی دارد، درآمد زحمتکشسان بسیار اندک است.

شکاف میان فقر و ثروت پیوسته ژرفتر می شود.

سباست و عملکرد ارتجاعی رژیم از جمله زمینه ساز تشدید بی سابقه معضل مسکن و رشد بیکاری در کشور شده است. کمبود بیش از سه میلیون واحد مسکونی و بیکاری ۲۰ درصد جمعیت فعال کشور که بخش قابل توجه آن را کارگران صنعتی و صنوف تشکیل

می دهد، جلوه‌هایی از سیاست بحران‌زا و ضد خلقی رژیم است.

۸ - مخالفت مردم با سیاست داخلی و خارجی رژیم جمهوری اسلامی به سرعت گسترش می‌یابد. • محمل عینی این مخالفت تضاد آشتی‌ناپذیر میان نیاز جامعه به پیشرفت اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فرهنگی از یکسو و رویای بازدارنده رژیم استبداد قرون وسطایی - مذهبی، از سوی دیگر است. • استقرار نظام خودکامه "ولایت فقیه" مسئله دمراتیزکردن نظام اجتماعی - سیاسی را به یکی از مسایل حاد روز تبدیل کرده است. • در پیشرفت سیاست "درهای باز"، احیای مواضع اقتصادی امپریالیسم از طریق اختصاص بخش اعظم بازرگانی خارجی به انحصارهای فراملیتی، هم‌روند با ادامه درآمیزی سرمایه‌دولتی با سرمایه انحصارهای امپریالیستی، تضاد میان خلق - و در درجه اول زحمتکشان - با منافع غارتگرانه انحصارهای فراملیتی رانیز تقویت می‌کند. • بالاخره تضاد میان منافع کلان سرمایه‌داران و بزرگ مالکان با منافع کارگران، دهقانان و خرده‌بورژوازی شهری در مجموع خود محمل‌های عینی اقتصادی، اجتماعی - سیاسی جنبش انقلابی را به منظور سرنگونی رژیم فراهم آورده است. •

وظایف حزب در مرحله کنونی

۱ - مهمترین، عاجل‌ترین و مرکزی‌ترین وظیفه‌ای که بر اساس برنامه مصوب کنفرانس ملی در برابر اعضاء و هواداران حزب قرار گرفته، مبارزه در راه سرنگون کردن رژیم جمهوری اسلامی است. • بنابراین همه وظایف حزب، اعم از سازمانی و تبلیغاتی و سیاسی ایدئولوژیک، باید در ارتباط مستقیم با این وظیفه عمده باشد. •

۲ - در زمینه کار سازمانی، گسترش هسته‌های حزبی در کشور همچنان به مثابه وظیفه عمده و اساسی باقی می‌ماند. • بدون گسترش فعالیت حزب، نفوذ در میان توده‌ها و سمت‌دهی به مبارزه آنها در راستای درست، امکان‌پذیر نخواهد بود. •

کنفرانس ملی اصل عدم تمرکز سازمانی را در شرایط کار مخفی ضروری دانند و بار دیگر بر آن مهر تأیید می‌زند. •

کنفرانس به هیئت سیاسی منتخب کمیته مرکزی جدید اجازه می‌دهد تا با تشخیص و بررسی همه جانبه، تعداد اعضاء هسته‌هایی را که ضرورتاً باید افزایش دهد. • هیئت سیاسی موظف است که آئین‌نامه ویژه‌ای در این باره تصویب کند. •

مراعات اصول چهارگانه عدم تمرکز سازمانی، ترجیح کیفیت بر کمیت، درآمیزی کار علنی و مخفی و حفظ اسرار حزبی همچنان خصلت اساسی کار تشکیلاتی حزب را تشکیل می‌دهد. •

کنفرانس ملی اهمیت ویژه‌ای برای کارست دقیق و همه‌جانبه اصول پنهانکاری در درون هر واحد حزبی و در مجموعه حزب قایل است. • رعایت اصول پنهانکاری شامل حال همه سازمانها و هسته‌ها، چه در خارج و چه در داخل کشور، می‌شود. • باید با تمام قوا از نفوذ افراد مشکوک به درون سازمانها و هسته‌های حزبی جلوگیری به عمل

آورد. در سازمان مخفی آگاهی هر عضو حزب از مسایل مشخص سازمانی فقط تا آنجا جایز است که برای پیشبرد فعالیت حزبی وی ضروری می باشد.

۳ - حزب ما، به مثابه حزب طراز نوین طبقه کارگر، باید با تلاش و کوشش هرچه بیشتر و پیگیرتر به سازماندهی و تجهیز زحمتکشان و در درجه اول طبقه کارگر ایران ورهبری مبارزه طبقاتی آنان بپردازد، زیرا پیشرفت موفقیت آمیز بسری سوسیالیسم - کسه هدف نهایی حزب توده ایران است - از روند افزایش دائمی نقش طبقه کارگر در زندگی اجتماعی، جدا نیست.

کنفرانس ملی تمرکز فعالیت حزب را در موسسه های بزرگ صنعتی - که کارگران در آنها تمرکز بیشتری دارند - و در محله های کارگری ضروری می داند. همچنین بر ایجاد هسته های مخفی رهبری مبارزه صنفی کارگران تاکید می ورزد و گام برداشتن در راه اجرای آن را یکی از اصلی ترین وظایف رهبری آینده می داند.

۴ - به تناسب ایجاد محدودیت برای حزب و سپس یورش به آن، ادا مفعالیست سند یگاهای کارگری نیز ممنوع شد. تعداد زیادی از مسئولان سند یگاها بازداشت شدند و تحت پیگرد قرار گرفتند. کنفرانس ملی مقرر می دارد تا رهبری آینده حزب در زمینه چگونگی مبارزه صنفی - سیاسی کارگران در شرایط ترور و اختناق موجود به بررسی بپردازد و تدابیر لازم را اتخاذ کند. گسترش هسته های مخفی در کارگاه ها و کارخانه ها، با رعایت دقیق کار مخفی و علنی، از جمله این تدابیر می تواند باشد.

در شرایط موجود، تشکل علنی در "شوراهای اسلامی کار" متمرکز است که زیر کنترل شدید رژیم و چشم و گوش های آن، خصوصا انجمن های اسلامی قرار دارند. رژیم حتی تشکیل این شوراهار نیز در کارخانه های بزرگ و مادر و همچنین کارگاه هایی که تعداد کارگران آنها کمتر از ۳۵ نفر است، ممنوع کرده است. کنفرانس مقرر می دارد که رهبری آینده حزب باید با استفاده از امکان های تشکیلاتی و تبلیغاتی خود در جهت هر چه بیشتر سیاسی - صنفی ساختن این شوراهای و بنیانگذاری هسته های حزبی در آنها، تلاش ورزد. بنابراین استفاده از تشکل های صنفی موجود و سازمان دادن تشکل های مستقل کارگری، اهمیت مبرم دارد.

کنفرانس در خصوص فعالیت اعضای حزب در تعاونی های مصرف و مسکن که رژیم تلاش دارد آنها را محدود و متلاشی سازد، به رهبری آینده حزب توصیه هایی کرد. بر اساس این توصیه ها، رهبری حزب باید برای تقویت هرچه بیشتر این تعاونی ها، رهنمود های لازم را به اعضا و هواداران حزب ارائه دهد.

۵ - با در نظر گرفتن گسترش مبارزه دهقانان علیه بزرگ مالکان و خانها، ایجاد هسته های ویژه حزبی برای کار در میان دهقانان تهی دست - خصوصا در مراکز مهم مبارزه دهقانی - به مثابه نزدیک ترین متحدان طبقه کارگر، ضرورت دارد.

این هسته ها ضمن اجرای وظایف حزبی و سازمانی خود، وظیفه دارند که برای رهبری مبارزه دهقانان و پیشبرد این مبارزه، جهت متشکل کردن دهقانان زحمتکش، در

سازمانهای محلی - صنفی بکوشند • تشکلهای هفتاد و دو نفری در این سازمان ۱۰ - و به ویژه در اتحادیه های دهقانی که به منزله ستون فقرات قدرت توده های روستائی است - بسه دهقانان امکان می دهد که در وجود سازمان های خود به جبهه متحد خلق پیوندند •

۶ - حزب باید کار میان قشر های متوسط جامعه و خرد و بورژوازی شهری را سازمان دهد و در زمینه مشکل ساختن زنان، روشنفکران، کارمندان، هنرمندان، دانشجویان و دانش آموزان و بطور کلی همه جوانان تلاش ورزد •

۷ - کنفرانس ملی بر اهمیت کار در بین نیروهای مسلح تاکید ویژه دارد و معتقد است، در شرایط بحرانی و حساس کنونی که سرنوشت رژیم با ادامه جنگ و تشدید ترور و اختناق گره خورده است، سازماندهی مبارزه انقلابی در میان نیروهای مسلح، از طریق کار وسیع تبلیغی و ترویجی و با توجه به سنت ها و تجربه های گرانبهای موجود، از اهمیت خاصی برخوردار است •

۸ - موفقیت در امر مهم سازماندهی، در ارتباط تنگاتنگ و ناگسستنی با تأمین انسجام و وحدت درونی حزب است • کنفرانس بر آن است که دستیابی به این هدف، بدون مراعات انضباط آهنین در درون حزب ممکن نخواهد بود • حزب توده ایران، حزب طراز نوین طبقه کارگر ایران است • عضو چنین حزبی موظف است تا مبلغ مرام و مشی حزب باشد و برای تحقق آن بپیکار کند، در راه وحدت حزب - که شرط اصلی ادامه نبرد و بقای آن است - با تمام قوا بکوشد، از هرگونه کار گروهی و فراکسیونی اکیدا بپرهیزد، انضباط حزبی را زیر پا نکارد، اسرار حزبی را کاملاً حفظ کند و از ارتکاب به هر عملی که به حیثیت و اعتبار حزب و ارگانهای آن لطمه بزند، اجتناب ورزد •

همه واحدهای حزبی، در هر کجا هستند، باید بطور فعال و پیگیر در اجرای وظایفی که از طرف ارگانهای مسئول به عهده آنها گذارده می شود، بکوشند • واحدهای حزبی باید به گونه ای عمل کنند که از همه استعدادها و ابتکارهای انقلابی اعضای و هواداران حزب به بهترین وجه بهره گیری شود • همه واحدهای حزبی باید حقوق اعضای حزب را محترم بشمارند •

۹ - کنفرانس، رهبری آینده را موظف می سازد که در هر محلی (در مهاجرت) کمیسیون هائی برای بررسی همه جانبه وضعیت اعضا و اعضای آزمایشی حزب تشکیل دهد. این کمیسیون ها موظف خواهند بود، طبق آئین نامه ای که هیئت سیاسی در چارچوب مصوبات کنفرانس تصویب می کند و در اختیار آنها می گذارد، با تک تک اعضای حزب بطور جد آگاه مصاحبه کنند و پس از بررسی دقیق و کافی، فهرست افرادی را که لیاقت عضویت در حزب را ندارند، با ارائه دلایل قانع کننده در اختیار هیئت سیاسی قرار دهند. هیئت سیاسی وظیفه دارد که پس از رسیدگی دقیق و نظرخواهی از ارگانهای مربوطه، اینگونه افراد را از حزب کنار بگذارد • این کمیسیونها باستی حد اکثر تا یکسال پس از تدوین آئین نامه، به کار خود پایان دهند •

۱۰ - سازمان دادن مبارزه توده های مردم در عرصه سیاسی، اقتصادی و ایدئولوژیک

برای افشای نیرنگ‌های رنگارنگ ضد انقلاب، وظیفه دائمی تبلیغات حزب است .
۱۱ - در زمینه امور تبلیغی و ترویجی، فعالیت حزب باید متوجه توضیح استراتژی و تاکتیک حزب، استراتژی و تاکتیک جنبش جهانی کمونیستی و کارگری، بالابردن سطح آگاهی زحمتکشان با روح دل‌بستگی به د مکراسی، پیشرفت اجتماعی، صلح و سوسیالیسم، دوستی با کشورهای سوسیالیستی و جنبش‌های رهایی بخش‌ملى و پیکار علیه ارتجاع و امپریالیسم باشد .

۱۲ - افشای سیاست ضد خلقی رژیم جمهوری اسلامی به قصد روشن‌گری و تجهیز نیروها، در سرلوحه وظایف ارگانهای تبلیغی حزب قرار دارد .

در این رابطه بجاست با توجه به آن که در درون هیئت حاکمه جناح‌های گوناگونی وجود دارند و این جناحها در زمینه‌های مختلف سیاست داخلی و خارجی با هم دارای اختلاف هستند، سیاست تبلیغی حزب منظم گردد . توجه به این تضادها و استفاده از آنها امری است ضروری . ولی این مسئله نباید موجب عدم توجه به ماهیت ارتجاعی و استبدادی رژیم در کلیت خود بشود . وظیفه اساسی در این مرحله مبارزه با مجموعه رژیم جمهوری اسلامی، به منظور برانداختن آن است .

۱۳ - تعرض ایدئولوژیک گسترده به منظور عقیم ساختن تبلیغات ضد کمونیستی و ضد شوروی، شناساندن دستاورد های سیستم جهانی سوسیالیسم به توده‌ها و آشنا ساختن آنها با سیاست صلح و همزیستی مسالمت آمیز بین کشورها و پیوند ناگسستنی این سیاست با مبارزه انقلابی و به ویژه مبارزه ضد امپریالیستی و دمکراتیک خلقهای میهن ما، در عین حال افشای سیاست ماجراجویانه و تجاوزگرانه امپریالیسم جهانی بسرکردگی امپریالیسم آمریکا، و نیز توضیح سیاست صلح طلبانه اتحاد شوروی و دیگرکشور های سوسیالیستی، از جمله وظایف مهم تبلیغات حزب بشمار می رود .

۱۴ - حزب در برخورد با نیروهای انقلابی و دمکراتیک، از اصل "اتحاد و انتقاد" تبعیت خواهد کرد و تبلیغات آن بر همین پایه استوار خواهد بود . انعکاس خواستهای ترقی خواهانه و مطالبات عاجل اجتماعی - اقتصادی و سیاسی نیروهای یاد شده تا آنجا که منطبق با برنامه حزب است و انتقاد اصولی از مواضع نادرست این نیروها، از مواردی است که باید همواره در تبلیغات حزب مدنظر قرار گیرد .

۱۵ - مبارزه در راه آزاد یهای دمکراتیک و رهایی زندانیان سیاسی از بند، دفاع از همه اعتراضها و حرکت‌های ترقی خواهانه علیه رژیم جمهوری اسلامی، حمایت از خواست های عادلانه و برحق کارگران، دهقانان، کارمندان، پیشه‌وران، روشنفکران، دانشجو-یان و هنرمندان و غیره . همچنین افشاء و محکوم کردن هرگونه بازداشت و محاکمه غیر قانونی و هرنوع شکنجه و اعدام - بدون در نظر گرفتن وابستگی سیاسی - باید جای ویژه‌ای در تبلیغات حزب داشته باشد .

۱۶ - خواست پایان فوری جنگ و اجرای آتش‌بس جهت مذاکره برای صلح عادلانه به مبرمترین و توده‌های ترین خواست مردم میهن ما تبدیل شده است . بن بست جنگ

بیش از پیش نمایان می شود . اکنون شعار "جبهه های جنگ را تحریم کنیم" یکی از شعارهای عمده جنبش توده ای است .

هسته های حزبی باید این شعار را در سراسر کشور، بویژه در میان کارگران و زحمتکشان، در سطح وسیع تبلیغ و با بکارگیری رهنمودهای علمی، توده هارا علیه جنگ بسیج کنند .

۱۷ - کمیته مرکزی در زمینه تبلیغات و ایدئولوژی موظف است با جلب و تربیت کادرها، تا سرحد امکان در غنی ساختن مضمون تبلیغات حزب بکوشد . سازمان دادن ترجمه و تالیف آثار مارکسیستی - لنینیستی و همچنین انتشار آثار ویژه در باره نهضت تارگری جهت بالا بردن سطح آگاهی کارگران، یکی از وظایف عمده کمیته مرکزی بشمار می آید .
کنفرانس از شاعران، نویسندگان و هنرمندان حزبی دعوت می کند که با آفرینش آثار هنری در بالابردن آگاهی سیاسی توده ها شرکت کنند . فعالیت شاعران، نویسندگان و هنرمندان و مترجمان و پژوهشگران مردمی، بویژه در شرایطی که رژیم جمهوری اسلامی فرهنگ ملی و سنن تاریخی ما را آماج حمله های خود قرار داده، حایز اهمیت فراوانی است .

۱۸ - یکی از مسایل مهم حزب ما مهاجرت سیاسی گسترده رفقا در سراسر جهان است . پیوند با حزب زندگی حزبی در مهاجرت و نیز وظایف انقلابی در محیط مهاجرت با روند پرفراز و نشیب مبارزه در داخل کشور تفاوت اساسی دارد . در دوران مهاجرت وظایف ما عبارتند از :

- کمک به ایجاد هسته های حزبی جدید در ایران ؛
- گسترش همه جانبه تبلیغات حزب در صحنه بین المللی به خاطر افشای هرچه بیشتر رژیم ترور و اختناق حاکم بر ایران و جلب همبستگی هرچه فعالتر نیروهای انقلابی در سراسر جهان به پشتیبانی از مبارزه مردم، مبارزه حزب و دیگر نیروهای انقلابی و برای آزادی زندانیان سیاسی ؛

- مبارزه اصولی با گرایشهای ناسالم و نغمه های ناساز ضد حزبی از طریق روشنگری سیاسی ؛

- مبارزه سرسخت و بی امان علیه رژیم و دشمنان حزب برای جلوگیری از نفوذ به

درون حزب .

کار در مهاجرت جدا از کار در ایران نیست، بلکه در خدمت آن است .

۱۹ - کنفرانس ملی از همه احزاب کمونیستی و کارگری برادر در سراسر جهان و در وهله نخست از حزب کمونیست اتحاد شوروی و از همه سازمانها و جمعیتها و شخصیتهای مترقی و آزاد بخواد که در این لحظات حساس و دشوار تاریخ حزب ما، صدای اعتراض خود را علیه بداد گریه های رژیم جمهوری اسلامی و در پشتیبانی از توده های دریند و دیگر زندانیان سیاسی بلند می کنند، مراتب تشکر و سپاس خود را ابراز می دارد .
هیچ نیروئی قادر نخواهد بود تا حزب توده ایران را از خانواده بزرگ احزاب

برادر جدا سازد . حزب توده ایران در آینده نیز مانند گذشته پرچم پرافتخار
انترناسیونالیسم پرولتری، همبستگی با احزاب کمونیستی و کارگری و دوستی با کشورهای
سوسیالیستی، بویژه همسایه دیوار به دیوار و دوست بزرگ خلقهای میهن ما، یعنی
اتحاد شوروی را برافراشته نگاه خواهد داشت .

ضرورت اتحاد نیروهای انقلابی و دمکراتیک

۱ - حزب توده ایران مرحله کنونی انقلاب را ملی و دمکراتیک می داند .
۲ - پیش شرط ها و زمینه های عینی برای سرنگون کردن رژیم در کشور ما وجود
دارد . اما عدم نضج شرایط ذهنی مانع بسیج توده ها برای رویاری با رژیم می شود .
۳ - تنوع و ناهمگونی ساختار طبقاتی جامعه که ناشی از عقب ماندگی نظام
اجتماعی - سیاسی عینی موجود است ، اولاً موجب تشکّل و سازمان یابی نیروهای سیاسی
متنوع گردیده ، ثانیاً مانع از آن است که یک حزب یا سازمان سیاسی بتواند قدرت لازم را
برای تجهیز توده های میلیونی کسب کند . ضرورت تشکیل جبهه واحد نیز زائیده این
شرایط عینی جامعه است . کنفرانس بر آن است که در شرایط کنونی تشکیل جبهه
متحد خلق - در برگیرنده طیف وسیعی از همه احزاب ، سازمانها و نیروهایی که به
آماجهای مردمی و ضد امپریالیستی انقلاب ۲۲ بهمن پایبند و خواهان تحقق شعار
"آزادی ، استقلال و عدالت اجتماعی" هستند - ضرورت حیاتی دارد . این جبهه
مشکل ارتزگران ، دهقانان ، خرده بورژوازی شهری و روشنفکران خلقی خواهد بود و
خواهد کوشید تا لایه هایی از بورژوازی متوسط و کوچک را که در برخی از تحولات ملی و
دمکراتیک ذینفع هستند ، بسوی خود جلب کند . اکثریت عظیم توده های مردم کشور
ما بالقوه می توانند در این جبهه شرکت کنند . اتحاد کارگران و دهقانان استخوان -
بندی چنین جبهه های است .

شرکت در جبهه متحد خلق باید بر پایه برنامه مشترک و با حفظ استقلال
سیاسی - ایدئولوژیک و سازمانی نیروهای شرکت کننده انجام گیرد . طبیعی است که
در مرحله نخست باید در راه سرنگونی رژیم جمهوری اسلامی گام برداشت و برای جامعه
عمل پوشاندن به برنامه مشترک چنان شرایطی را بوجود آورد که همه سازمانهای انقلابی،
مترقی و دمکراتیک و سازمانهای صنفی زحمتکش بتوانند با حقوق مساوی برای تبلیغ
اندیشه های خویش و تلاش در راه تحقق آنها به فعالیت بپردازند .

۴ - تداوم پیگیری و پیروزی نهایی انقلاب ملی و دمکراتیک در گرو اعمال رهبری
حزب واحد پیشاهنگ طبقه کارگر است . برای تأمین هژمونی حزب واحد پیشاهنگ طبقه
کارگر در این جبهه ، وحدت طبقه کارگر و همه رزمندگان راه طبقه کارگر و بسیج قشرهای
زحمتکش جامعه ضرورت دارد . حزب توده ایران در این راه مبارزه می کند .

۵ - از آنجا که رژیم جمهوری اسلامی حیات خویش را با سرکوب هرگونه مخالفتی
در کشور پیوند زده ، ادامه موجودیت خود را در گرو تشدید ترور و اختناق قرار داده

است ، یگانه راه انتقال قدرت سیاسی به جبهه متحد خلق ، اعمال قهر انقلابی است .
در مبارزه برای سرنگونی رژیم می توان و باید از همه اشکال مبارزه ، از تظاهرات خیابانی
گرفته تا اعتصابات های همگانی و نیز مبارزه مسلحانه توده های استغاده کرد . حزب توده
ایران تدارك اشکال مختلفه اعمال قهر انقلابی را وظیفه خود می داند و توده ها
را در این راه آماده می کند .

پیش سوی وحدت همه جانبه مبارزان راه طبقه کارگر ایران

در حزب واحد پیشاهنگ طبقه کارگر

پیروز باد مارکسیسم - لنینیسم ،

جهان بینی انقلابی حزب توده ایران !

قطعنامه درباره گروه فراکسیونی

پلنوم نوزدهم کمیته مرکزی حزب توده ایران پس از بحث پیرامون گزارش هیئت سیاسی درباره گروه فراکسیونی، به اتکاء اسناد و مدارک موجود، شرکت این گروه را در پلنوم کمیته مرکزی، به علت افشاء غیر مسئولانه اسرار حزبی از سوی آنان، ضرور تشخیص داد. نوزدهمین پلنوم کمیته مرکزی پس از بحث و تبادل نظر در باره عملکرد این گروه، تصمیم های زیرین را اتخاذ کرد:

- ۱ - اقدامها و فعالیتهای مخرب گروه فراکسیونی، ضد حزبی، غیر تشکیلاتی و تخلف آشکار از وظایف سازمانی اعضای حزب توده ایران، مصرح در بند های "الف"، "ب"، "ج"، "د"، "و" و "ز" از ماده ۴ آریزایی می شود.
- ۲ - بابک امیر خسروی، فرهاد فرجاد، فریدون آذر نور، محمد آزاد گر، سعید مهر اقدم و حسین انور حقیقی از عضویت اصلی و مشاور کمیته مرکزی کنسار گذاشته شده و از حزب اخراج می شوند.
- ۳ - تصمیم کمیته مرکزی باید به اطلاع شرکت کنندگان در کنفرانس ملی حزب توده ایران برسد.
- ۴ - این قطعنامه باید برای اطلاع اعضا و هواداران حزب در "نامه مردم" منتشر شود.

* این قطعنامه به اطلاع کنفرانس ملی حزب توده ایران رسید و با اکثریت مطلق آراء (تنهاییک رای ممتنع) مورد تصویب قرار گرفت.

قطعنامه کنفرانس ملی حزب توده ایران درباره تغییر در اساسنامه حزب

با د نظر گرفتن اینکه اساسنامه مصوبه پلنوم هفدهم حزب برای فعالیت در شرایط علنی تنظیم و تصویب گردیده است و در اوضاع و احوال کنونی که رژیم تهروری و اختناق پلیسی بر کشور ما فرمانروائی می کند و حزب ما در شرایط مبارزه مخفی بسر می برد، افزودن ماده های به مواد سی و ششگانه آن ضرورت دارد .
از اینرو ، کنفرانس ملی ماده زیر را به اساسنامه مصوب پلنوم هفدهم می افزاید :

” درباره مقررات کار مخفی

۳۷ - در شرایط کار مخفی و بر اثر ضرورت های آن باید در اجرا مقررات و موازین مندرجه در این اساسنامه در برخی عرصه های فعالیت حزبی مانند : شیوه فعالیت و ساختار تشکیلاتی حزب، پذیرش عضو، حقوق اعضا، شیوه دادرسی ها و مجازات حزبی، اختیارات ارگان ها و نحوه و مهلت فراخواندن آنها (از جمله برگزاری پلنوم، کنفرانس یا کنگره)، انتخاب و انتصاب و نحوه فعالیت ارگان ها و افراد و نیز شکل و شیوه فعالیت سازمان جوانان و غیره در راستای تحکیم مرکزیت، تقویت انضباط و حفظ سریت حزبی تغییراتی پدید آمد .

رهبری حزب باید مقررات ویژه دوران کار مخفی را بر اساس تجربه های گرد آمده تنظیم و به ارگان های مربوطه ابلاغ کند و گزارش آنرا به پلنوم کمیته مرکزی بدهد .”

x این قطعنامه به اتفاق آراء تصویب شد .

تلفیق هشیارانه کار مخفی و علنی در شرایط کنونی
یک وظیفه انقلابی است!

قطعنامه کنفرانس ملی حزب توده ایران در باره کوشش در راه وحدت جنبش کمونستی و کارگری ایران

حزب توده ایران، چنانکه در برنامه آن تأکید شده، بر اساس اعتقاد راسخ بـ مارکسیسم-لنینیسم و انترناسیونالیسم پرولتری، در راه وحدت همه نیروهای پیوسته-سوسیالیسم علمی در حزب واحد طبقه کارگر ایران، می‌کوشد. این وحدت برگسترش و تعمیق بازهم بیشتر همکاریهای فکری و سیاسی بین حزب توده ایران و سازمان فدائیان خلق ایران (اکثریت) به قصد تأمین وحدت سازمانی بر پایه برنامه و اساسنامه مشترک، مبتنی خواهد بود.

کنفرانس ملی، کمیته مرکزی را موظف می‌سازد تا برای سرعت بخشیدن به امر وحدت سازمانی میان حزب و سازمان گامهای عملی بردارد.

کنفرانس ملی، همچنین به کمیته مرکزی ماموریت می‌دهد که برای تأمین وحدت عمل همه نیروهای معتقد به مارکسیسم-لنینیسم و انترناسیونالیسم پرولتری، با دیگر سازمانها وارد مذاکره شود و در راه اتحاد سازمانی این نیروها که نیاز مبرم جنبش کارگری و کمونستی کشور ماست، بکوشد.

کنفرانس ملی، برای کارست اشکال و شیوه های موثر و گوناگون مبارزه ایدئولوژیک علیه هرگونه انحراف از مارکسیسم-لنینیسم و انترناسیونالیسم پرولتری و هرگونه انحراف "چپ" و راست در جنبش کمونستی و در راه حفظ پاکیزگی آن، اهمیت ویژه‌ای قائل است.

* این قطعنامه به اتفاق آراء تصویب شد.

«پرولتاریا در پیکار برای احراز قدرت سلاحی

جز سازمان ندارد. پرولتاریا . . . تنها در صورتی

میتواند نیروی شکست ناپذیر شود و حتماً هم خواهد

شد، که اتحاد ایدئولوژیک آن که بر بنیاد اصول

مارکسیسم استوار است، به نیروی وحدت مادی

سازمان که میلیونها زحمتکش را در ارتش طبقه

کارگر در می‌آورد، تحکیم پذیرد». لنین

همبستگی احزاب کمونیستی و کارگری با حزب ما

بیش از سه سال از یورش، خائنانه جمهوری اسلامی به حزب توده ایران، حزب طراز نین طبقه کارگر ایران، می گذرد. در این مدت یکی از عوامل پراهمتی که به حزب ما در شرایط سخت مبارزه بخاطر غلبه بردشواری های زائیده یورش، یاری رساند و به توده های ها انگیزه و امید بخشید و برحقانیت پیکار ما در راه استقلال، آزادی، عدالت اجتماعی و صلح و سوسیالیسم مهر اصولیت انقلابی زد، همانا پشتیبانی و همبستگی بی دریغ و بدون چشمداشت احزاب کمونیستی و کارگری، سازمان های انقلابی و آزاد یخواه و بشریت مترقی در سراسر جهان بود.

دفاع پر شور و آتشین و در عین حال کم نظیر احزاب برادر و در پیشاپیش آنها حزب کمونیست اتحاد شوروی، حزب کمپرتلن، از حزب توده ای ما نشانگر جایگاه شایسته آن در عرصه ملی و بین المللی است. کارزار همبستگی و پشتیبانی احزاب برادر و ملت و زمینه تاریخی نبوده و نیست. در واقع این کارزار، کارزار دفاع از خصلت پرولتری حزب ما و پاسداری از سنن والا و نجیبانه برادری و هم پیوندی زحمتکشان جهان بوده و هست.

احزاب برادر نیک آگاهند که حزب ما، در تاریخ بیش از چهار دهه کار و پیکار افتخار آمیزش، با اثبات وفاداری جانبا زانه خود به مارکسیسم-لنینیسم و انترناسیونالیسم پرولتری، همواره درفش خونگام دفاع از منافع کارگران و زحمتکشان را در کشور ما برافراشته نگاه داشته است و برگ های زرینی در تاریخ جنبش کمونیستی و کارگری ایران و جهان با نام حزب توده ایران ورق می خورد.

کنفرانس ملی، به نمایندگی از سوی همه اعضا و هواداران حزب توده ایران مراتب قدرشناسی و سپاسگزاری خود را از همبستگی و حمایت احزاب کمونیستی و کارگری، سازمان ها و شخصیت های انقلابی و آزاد یخواه و بشریت مترقی اعلام می دارد و خاطر نشان می سازد که حزب ما امروز نیز برای ادامه پیکار، بویژه خود را بی نیاز از یاری و پشتیبانی همه جانبه شما نمی بیند. خلق های ایران و حزب توده ای ما در راه جامعه عمل پوشاندن به خواست های توده های ده ها میلیونی زحمتکشان ایران در زمینه های گوناگون، از جمله افشای سیمای ضد مردمی حکام مرتجع جمهوری اسلامی، پایان بخشیدن به جنگ امپریالیسم برافروخته ایران و عراق، آزادی زندانیان سیاسی، در هم شکستن جو اختناق و آزادی کشی و سرنگونی رژیم "ولایت فقیه"، در آینده هم به همبستگی فعال شما احتیاج دارد. تاریخ و تجربه خونبار خلق ها نمایانگر آن است، آنجا که بانگ اعتراض و نیروی پر توان همبستگی بین المللی با مبارزه خلق و نیروهای انقلابی هر کشوری پیوند می یابد، آزادی به ثمر می رسد، در سیاه چال ها گشوده می شود، تیغ

دژخیمان کند و کند تر و سلاح رزمندگان راه آزادی، استقلال و عدالت اجتماعی
برنده و برنده ترمی گردد.

پرتوان باد همبستگی بین‌المللی احزاب کمونیستی و کارگری
با حزب توده ایران!

فروزان باد شعله دفاع بشریت آزادی خواه مترقی از
خلق ایران!

« سرمایه‌نیروئی است

جهانی. برای پیروزی بر

این نیرو اتحاد جهانی

کارگران و برادری آنان

در مقیاس جهانی ضرور

است »
لنین

قطعه‌نامه کنفرانس ملی درباره

تدارك برگزاري چهل و پنجمين سالگرد پايه‌گذاري حزب توده ايران

با فرا رسيدن دهم مه‌ماه ۱۳۶۵، چهل و پنج سال از زندگي پرافتخار و سراسر
کا رو پيکار حزب توده ايران، وارث برحق حزب کمونيست ايران، خواهد گذشت.
حزب توده ايران در اين سالها حتى لحظه‌اي از دفاع از حقوق کارگران و ديگر
زحمتکشان، مبارزه در راه استقلال، آزادي، عدالت اجتماعي و صلح براي همه
خلق هاي ايران و پيکار عليه امپرياليسم و ارتجاع از پاي ننشسته است. تاريخ حزب
ما تاريخ اشاعه اندیشه هاي والای مارکسيسم-لنينيسم و انترناسيوناليسم پرولتري و کار-
بست خلاق اين اصول در چارچوب شرايط مشخص جامعه ايران است.
حزب ما به سهم خود پيوسته در راه پاکيزگي ايدئولوژيکي در سطح جنبش کارگري
و کمونيستي ايران و جهان کوشيده است. شگفت آور نيست که دشمنان طبقه کارگر
براي پيشبرد مقاصد شوم خويش در مقابل با حزب ما، از هج تلاش، از تفرقه افکني
گرفته تا سرکوب و حشبانه در رخ نورزیدند.

حزب توده ايران، عليرغم يورش هاي تبهکارانه و خونبار رژيم جمهوري اسلامي، هم
چنان به زندگي پريار و انقلابي خود ادامه مي دهد و بر پاي کنفرا نس ملي حزب
توده هاي ما که بدون ترديد به عنوان يك رویداد بسيار پراهميت در تاريخ حيات و مبارزه
حزب به ثبت خواهد رسيد، مظهری از ناميرايی و رزمندگی و ریشه در خلق داشتند
آست.

کنفرانس ملي، کميته مرکزي حزب را موظف مي سازد که برگزاري هرچه باشکوه‌تر

چشن چهل و پنجمين سالگرد بنيانگذاري حزب را تدارك ببيند.

از اين مناسبت بايد بويژه براي جلب همبستگي افکار عمومي ايران و جهان با
مبارزه حزبي ما در راه آزادي توده‌هاي ريند و ديگر زندانيان سياسي، پايان بخشيدن
به جنگ خانمانسور ايران و عراق و افشای چهره رژيم ضد خلقی جمهوري اسلامي، حد
اکثر بهره برداري را به عمل آورد.

پيش به سوی برگزاري هرچه باشکوه تر چهل و پنجمين

سالگرد بنيانگذاري حزب توده ايران، حزب

طراز نوين طبقه کارگر ايران!

کنفرانس ملي حزب توده ايران